Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40517
Copyright: Melk, Benediktinerstift

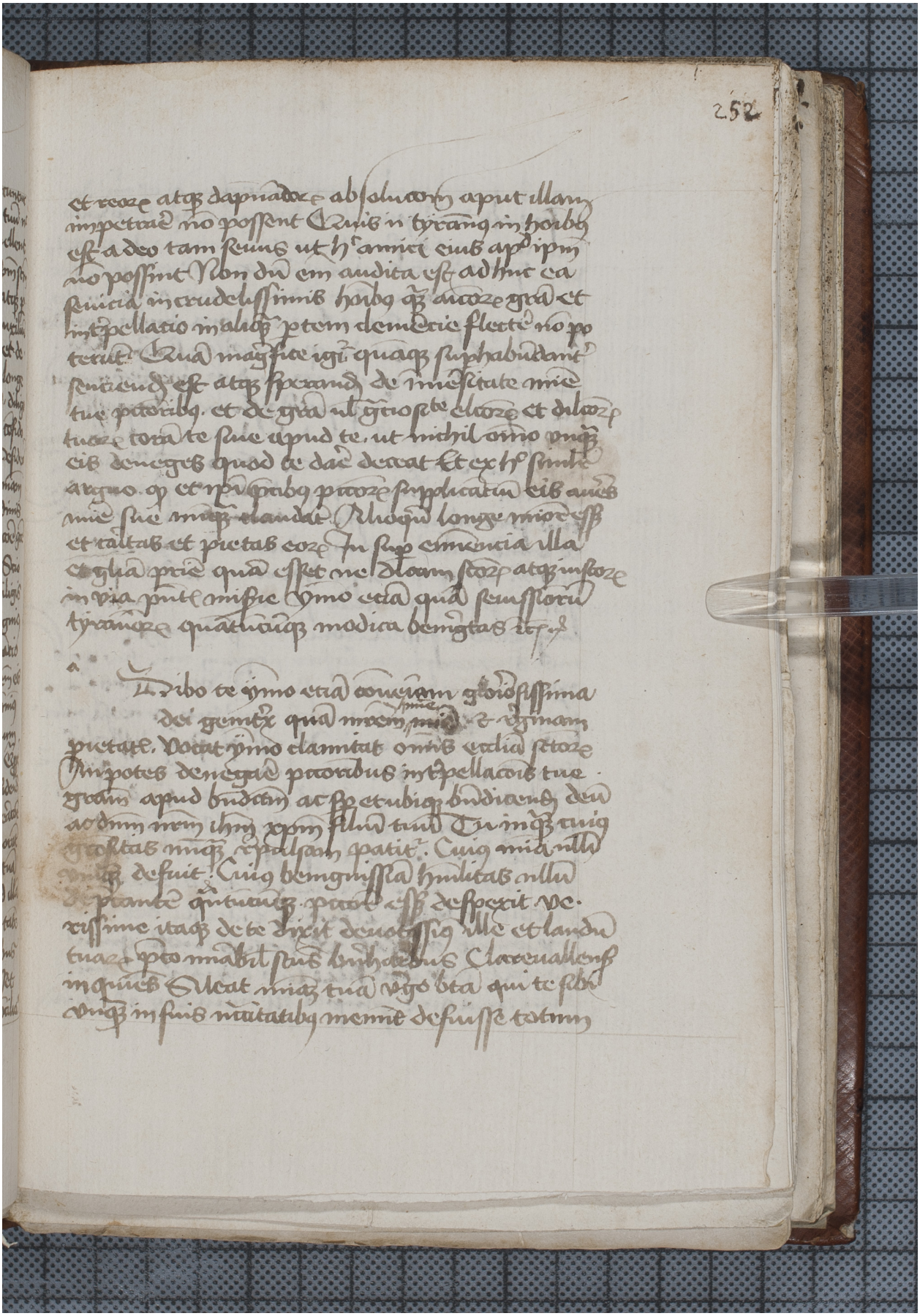

252

et roze atq; dapnadore absolutorij aput illam
impetrare no possent Quis in tyrannij in horbis
est adeo tam sevus ut hi amici eius apd ipm
no possint Non du eis audita est adhuc ca
suricia in crudelissimis horbis qz ancoze gra et
intpellatio in alios ptem clemencie flecti no po
terit Quid magis igi quaqz suphabundant
sperandum est atq; speranda de inmisitate mie
tue preteriq. et de gra ut gro sp̃e eloze et dilozp
tuze tota te sue apud te. ut nichil omo omnz
eis denegis quod te dare decrat Et ex hi simile
argo. q et nos qbq prioze supplicatio eis amis
mie sue mag; elandat Nuqd longe minor est
et raitas et pietas coze Tu sup clemencia illa
et gra prie quid esset ne dloam stozp atq; instoze
in via put misric Imo etia quid sensisti
tyrannoze quatenuqz modica bengtas etc.

Debo te imo etia conqzam gloriosissima
dei gentrix quia mecum mie et ignam
pietate. Vocat imo clamitat omis etia stoze
sinpotes denegid proordus intpellacois tue
gram apud budem ac se etubiqz budiaend deu
ad dnm nrm ihm xpm filiu tuu Tu inqz tuig
gratitas mag; expalsam patit. Cuig mia nulla
defuit Cuig bengnissa humilitas nullu
plante qtuqz prauit esse despexit Ve
rissime itaqz de te dicit deuotissig ille et laudu
tuaz pto mabit sus bnhoedus Clarevallens
in gnes Ulcat mag; tua vbo bta qui te sibi
oqz in suis mutatibz memnit defuisse totum